

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

17. Dies Maii. Maxima pœna peccantium est, pecasse. Seneca Epist. 97.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

17. DIES MAII.

Maxima pœna peccantium est, peccasse.

Seneca Epist. 97.

Peccati
damna.

I. **E**X vitiis hæctenùs recensitis gignuntur peccata, indè omnia mala, ex hisce atrocia illa in corpus, & animam damna: quæ tot sunt numero, ut expeditiùs fuerit stellas cœli, & arenas quæ sunt in littore maris, ad calculos revocare, quàm quæ ex peccatis protrudantur mala. Ita ut juxtà hodiernæ tesserae pronuntiatum, maximum tormentum peccati sit, commisisse peccatum. Illud referavit Orcum, obseravit cœlum, immisit Eumenedes in mundum, reclusit portas Jani, & conjectâ in medium face, bellorum furorem incendit. Ab illo morborum agmina quæ corpus, luctus, mœror, metus, quæ animum infestant; & quod est horribilium princeps, mors cum damnatorum iliade, incommodorum chiliade, furiarum triade, ac tandem malorum omnium coronide, ærumnosa aternitate. Ab eadem pugnae, doli, malitiæ, incensiones urbium, internecciones civium, provincialium vastitas, Republicarum interitus, everSIONES Imperiorum. Illud conficit falcem morti, hastam Marti, fraudem Mercurio, nuptis Alnodæum, Mammonam opulentis, Venerem lascivis conciliat. Sub illius atro, & inauspicato vexillo militat leno, atque prædo, & Orator arrogans, & Philosophus cavillans, & Dynastæ sanguinari; & Judices nummarii, & harpiæ Advocati,

& infidi Mercatores, & grex omnis maleficorum, & fœx maledicorum.

II. Quid aliud stantes evertit, familias obruit, extinguit hæredes, paupertatem immittit, constat de decus, serit lites, feminat discordias? Vin' cognoscere, quod præ omnibus cognitu est dignissimum, veritatem? circumspice, quæ patiuntur passim in terra homines, despice quæ patiuntur sub terra alii, inspice & quæ tu ipse sive in animo, sive in corpore pateris, quæque omnes, quamdiu mundus subsistet, olim patientur: invenies mala omnia protrudi à malo hoc uno, quod inter omnia est malum verè, solum, & summum, à peccato. Illud in naves secundo vento volitantes inducit fluctus decumanos, Cauros & Aquilones insanos, in aerem contagionem pestis, in agros uredinem, in arbores siderationem, in herbas aconitum, in metalla toxicum. Illud texit desperatis laqueum, cudit furibundis gladium, acuit pugnacibus ferrum, ministrat iracundis telum. In ejus officina cuduntur omnia mala, malè feriatorum hominum consilia, ad deflorandam virginitatem, labefactandam pudicitiam, enervandam virtutem, evertendam pietatem, pessundandam prudentiam; denique ad jura omnia humana, ac divina infringenda, atque ita, susque deque omnia confundenda. Quid Plura?

III. Indè fulminat æther, nubes tonitruum fragore crepant, aret tellus, debacchatur ignis, exæstuat immensa licentia ponti, terra tremoribus nutat, cœlum ferali cometarum lumine horret, sol stupet, diluvium effundunt cataractæ cœli. Si illud terræ monstrum non incoluisset mundum, nec tot
fanes

Majus.

Tessera.

375

funera efferret Libitina, nec tot prælia inferret Bellona, nec tot supplicia præferret Megæra: Nullus esset timor à belluis, injuria à prædonibus, rapina à furibus, vulnera ab hostibus, strages à militibus, pœna à dæmonibus. Placetne illud quod tibi tantoperè placet, malum, quod, quale, quantumcunque sit, semel, & simul intelligere? Peccatum tormentis æternis immensum est majus. Hinc infelicior ille est, qui unicâ lethali noxâ infectum habet animum, quàm si corpus ipsius, quotquot in orco sunt dæmones, licet forent numero infiniti, obsiderent, eorumque singuli omnibus illis tormentis cruciarent, quibus simul damnati omnes torquentur. Et tu contaminatus noxâ lethali, potes vel momento esse lætus? Quid respondebis, dum objicietur tibi infinitus ille, quo obstrictus teneris, Dei amor, & sanguis filii ejus, quem, ut satanæ placeres, conculeasti? prò nefas! ubi fas, ubi ratio, ubi prudentia? hominem Christianum cruci rursus affigere Christum, solum ut gratificetur hostibus Christi? (a) *Filium Dei conculare*, ut possit inimicus ejus diabolum exultare? Sanguinem divinum sordidissimæ voluptatis gratia, pollutum ducere, & contemnere?

Stat scelus incultum, sed non remanebit inultum.

Ultio justa Dei, digna refundit ei.

Aa 4

18. DIES

(a) *Ad Hebr. 10. 19.*